

Dames en Heren, beste vrienden,

Het verheugt mij zeer U allen te mogen begroeten en verwelkomen op deze buitengewone samenkomst in deze prachtige locatie De Warande.

Het doel van deze bijeenkomst, zoals U in de uitnodigingsbrief hebt kunnen vernemen, is het toelichten van het initiatief een stichting op te richten ter ondersteuning van het Koninklijk Conservatorium Brussel.

De filosofie hierachter is bescherming zoeken voor het rijk artistiek erfgoed van deze nu 175 jarige instelling.

Bij de historische splitsing van het voormalig in 1832 opgericht Koninklijk Brussels Conservatorium, werd in 1967 naast het Franstalig, het Nederlandstalig Koninklijk Conservatorium Brussel opgericht. Deze beide autonome muziekinstellingen zijn de directe erfgenamen van het wereldvermaard vroeger eenvormig Conservatorium.

Het huidig gebouw opgetrokken in 1873 volgens de plannen van de befaamde architect Jean-Pierre Cluysenaar is reeds geruime tijd beschermd.

Naar aanleiding van het dubbeljubileumjaar 2007, t.t.z. 175 jaar Belgisch, 40 jaar Nederlandstalig conservatorium zijn wij de mening toegedaan dat de tijd gekomen is om naast de stenen eveneens het geestelijk artistiek erfgoed te helpen beschermen.

Het is van groot belang hiervoor beroep te doen op U, invloedrijke personen, U, die de waarden, de historiek, en vooral de rijke traditie van ons kunstenpatrimonium wil behouden en beschermen teneinde deze aan de toekomstige generaties te kunnen doorgeven.

Een conservatorium is méér dan zomaar een muziekonderwijsinstelling.

Het ministerie van onderwijs staat grotendeels in voor de financiering. Wij hebben een toegewezen enveloppe en deze is niet eens zo klein.

Wat echter niet door onderwijs gefinancierd wordt is de meerwaarde die wij traditiegetrouw, conform andere gelijkaardige kunstinstellingen, aan het conservatorium trachten te geven.

Deze meerwaarde die ons koninklijk conservatorium internationaal rangschikt onder de beste van de wereld en zich door haar historisch artistiek verleden onderscheidt van veel andere gereputeerde instellingen moet in stand kunnen gehouden worden ter bescherming van dit uniek artistiek profiel.

Is het niet zo dat tot op vandaag het koninklijk conservatorium Brussel de garantielabel is voor de muzikaal internationale trofeeën van ons land.

De resultaten van o.a. de Koningin Elisabeth Wedstrijd zijn hiervan getuigenis, en ik citeer hier het briljante resultaat van de jonge Belgische violist Yossif Ivanov – tweede laureaat 2005, voor België het beste resultaat ooit, en de onlangs gelauwerde pianist Liebrecht Vanbeckevoort, enige Belg in de finale en zesde laureaat. Beiden studeerden aan óns conservatorium!

Naast deze, voor U wellicht de meest gekende internationale concours, behalen musici aan ons conservatorium gevormd, regelmatig de allerhoogste onderscheidingen op internationale wedstrijden. Ik citeer hier nogmaals Yossif Ivanov die in 2004 eerste laureaat werd van de welbekende Canadese concours te Montreal.

Ik kan U met zekere fierheid melden dat de lijst van briljante internationale resultaten van onze studenten, voor welke discipline ook, zeer uitgebreid is.

De medewerking van exceptionele kunstenaars en meesters van internationaal niveau is steeds één van de troeven geweest voor de uitzonderlijke uitstraling van het Koninklijk Conservatorium Brussel.

Het inrichten van zeldzame masterclasses of het uitnodigen van een exceptioneel grootmeester voor een bijzondere leerstoel, kan spijtig genoeg niet altijd gedragen worden door de reguliere onderwijsenveloppe.

Het is de moeite waard even te stellen dat het conservatorium van Brussel na het Conservatoire de Paris één van de eerste muziekconservatoria van Europa was. Veel beroemde musici komend uit zowel het Vlaams als het Franstalig landsgedeelte alsook uit de internationale gemeenschap, hebben medegewerkt aan het tot stand komen van deze vermaarde muziektempel.

Legendarische namen als Peter Benoit, Edgar Tinel, August De Boeck, Arthur de Greef, Joseph Jongen, beroemde violisten als Eugène Ysaÿe, Henry Vieuxtemps, Arthur Grumiaux, pianisten als Edouardo del Pueyo en orgelisten waaronder Jacques Lemmens naar wie het Lemmensinstituut genoemd is, zijn er maar enkele uit de lange reeks die de geschiedenis van ons conservatorium rijk is.

Zowat iedereen die in België muziekgeschiedenis geschreven heeft, is langs deze instelling voorbijgegaan. Veel Europese scholen, tot de Russische scholen toe, zijn schatplichtig aan ons Brussels conservatorium.

Onze unieke muziekbibliotheek kan hier meer over vertellen.

Bij de oprichting in 1967 van het Nederlandstalig Koninklijk Conservatorium Brussel, genoot de eerste directeur, met name Kamiel d'Hooghe, de steun van veel Vlaamse prominenten en wist hierdoor vanaf de beginne de juiste toon te zetten.

Een uitgelezen schare musici en pedagogen koos pertinent voor deze jonge Nederlandstalige instelling.

Tot op heden heeft dit nu 40 jarig Nederlandstalig conservatorium het rijke profiel van weleer weten te handhaven.

De academisering van het hoger kunstonderwijs in Vlaanderen, conform de Bologna-akkoorden, betekent een nieuwe uitdaging.

Sedert 1995 zijn wij een departement van de Erasmushogeschool Brussel, binnen de universitaire associatie Brussel.

De financiering van het hoger muziekonderwijs is weliswaar een dure aangelegenheid omwille van de uitgesproken individuele onderwijsvorm.

Voor jonge musici is muziek studeren ook heel duur.

Het zich aanschaffen bijvoorbeeld van een instrument is in veel gevallen zelfs onbetaalbaar.

Het volgen van masterclasses, waar de student zich verrijkt aan andere bronnen of methodes is evenals podiumervaring, naast het gewoon artistiek onderricht, van kapitaal belang.

Zoals reeds gezegd kan de onderwijsenveloppe niet alle kosten hiervan dragen.

Met de oprichting van een “Stichting”, naar analogie met de meest vooraanstaande gelijkwaardige instellingen, zowel in de Verenigde Staten van Amerika als in Europa, zouden wij drie objectieven willen realiseren:

Ten eerste:

Het inrichten van één of ten minste één exceptionele leerstoel die door de reguliere financiering niet gedragen wordt.

Hier denken wij aan een leerstoel voor Igor Oistrakh, zoon van de legendarische violist David Oistrakh, één van de voornaamste protagonisten van de Russische vioolschool op dit ogenblik.

De grootste talenten van eigen bodem en uit het buitenland vinden de weg naar ons conservatorium door de grote uitstraling van deze uitzonderlijke meester.

Er is op de wereld maar één Igor Oistrakh!

Straks hoort U één van zijn discipelen: Yossif Ivanov.

Tweede objectief van onze stichting:

Wij focussen eveneens op het uitbouwen van de afdeling lyrische kunst, met andere woorden onze zangafdeling.

De meeste studenten zang zijn naast hun basisopleiding in ons land voor vervolmaking aangewezen op studies in het buitenland.

Een buitengewoon project biedt zich aan als ideale oplossing.

Dit project bestaat erin, de meest vooraanstaande zangpedagogen uit Europa naar Brussel te halen. De leiding hiervan ligt bij een voornaam Duits meester van de zangkunst met name Udo Reinemann, die U straks verdere toelichting hieromtrent zal verschaffen.

Dit project dat meester Reinemann voor ons conservatorium aanbiedt is niet eens zo duur in verhouding tot het artistiek gehalte ervan.

In het muzikaal intermezzo laat Udo Reinemann U alvast genieten van zijn hoogstaande liedkunst.

Een derde en laatste objectief van de stichting zou zijn: het ondersteunen van jonge topmusici, studierend aan ons conservatorium.

Onder vorm van toekenning van een beurs of het helpen zoeken naar oplossingen omtrent de materiële noden van hun studies kan de stichting aanzienlijk bijdragen tot het ontplooien van exceptionele talenten.

Het zich aanschaffen van een passend instrument voor hun kunstbeoefening is hier mede aan de orde.

Ook bepaalde studenten van buiten de Europese ruimte die onze aandacht verdienen, geconfronteerd met een zeer hoog inschrijvingsgeld, zouden wij willen helpen.

De drie objectieven die ik zojuist citeerde zijn gedetailleerd opgesteld in het businessplan.

Mevrouw Lucie Lambrecht, voorzitter van de Concertvereniging van het Koninklijk Conservatorium Brussel, zal dit ruimschoots toelichten.

Ook de heer Hugo Weckx, voorzitter van de vriendenkring en vanaf het eerste uur betrokken bij de oprichting van het Nederlandstalig Koninklijk Conservatorium Brussel, zal U verder over ons conservatorium spreken.

Besluitend wil ik Uw aandacht vestigen op het concertleven van ons conservatorium. Onze vele activiteiten fungeren als het ware, als een artistiek forum in hartje Brussel. Zowel de diplomatieke wereld, vertegenwoordigers van culturele en sociaal-economische instellingen, als het grote kunstminnend publiek nemen hieraan deel. Het conservatorium biedt hieromtrent een maandelijks tijdschrift aan dat niet minder dan 4000 abonnees telt. Het profiel van onze stichting zal hier eveneens bijzondere aandacht krijgen.

Jaarlijks wil het conservatorium aan alle sponsors en mecenasen van de stichting, samen met hun genodigden, een uitzonderlijk privé-concert aanbieden dat toelaat de onderlinge vriendschapsbanden nauwer aan te halen.

Vandaag, met het oprichten van de “stichting Koninklijk Conservatorium Brussel” schrijven wij wellicht geschiedenis – wij hopen dat dit historisch moment de gelegenheid mag zijn tot het creëren van een orgaan dat de zó belangrijke kunsttak die de muziek is, helpt beschermen en het Koninklijk Conservatorium Brussel in zijn geestelijk artistiek patrimonium vrijwaart.

Er rest mij nog enkele personen bijzonder te danken voor hun zeer gewaardeerde medewerking aan dit initiatief.

De heer Jozef Van Waeyenberge, lange tijd reeds vriend van ons conservatorium, mede aan de basis van dit initiatief. Als lid van onze departementsraad en de vriendenkring kent hij de huidige situatie zeer goed.

Mevrouw Lucie Lambrecht, gedreven voorzitter van de concertvereniging die een bijzondere impuls geeft aan dit project en zich constant belangloos hiervoor inzet.

De heer Hugo Weckx, vanaf het eerste uur ons conservatorium steeds behulpzaam en als huidig voorzitter van de vriendenkring steeds bezorgd en actief voor de uitstraling van deze muziektempel in hartje Brussel.

De heer Jean-Luc Van Raes, voorzitter van de universitaire associatie Brussel, de Heer Frank Roos, algemeen directeur van de Erasmushogeschool en de nieuwe algemeen directeur, zijn opvolger, de heer Luc Van de Velde wil ik danken voor hun aanwezigheid en constante blijken van sympathie en waardering voor onze instelling.

Aan U allen mijn dank voor uw komst en de blijken van interesse voor ons initiatief. Ook mijn dank bij voorbaat voor Uw bijdrage in het welslagen van ons project.

Sta mij toe te eindigen met het beroemde vers van de Franse dichter Verlaine:
“De la musique avant toute chose.... »

Graag geef ik nu het woord aan mevrouw Lucie Lambrecht.
Ik dank U.